

قانون آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور

ماده ۱- به منظور ارتقای سطح دانش و مهارت‌های شغلی جامعه پزشکی کشور، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون نسبت به آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور (پزشک، دندانپزشک، دکتر داروساز، دکترای حرفه‌ای و متخصصان علوم آزمایشگاهی تشخیص طبی و دکترای علوم بهداشتی) با همکاری سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران و برگزاری و ارزشیابی آموزش مداوم جامعه پزشکی، در طول هر پنج سال اقدام نماید.

تبصره ۱- مدت شرکت مشمولان موضوع این ماده در دوره‌های نظری و عملی آموزش مداوم علوم پزشکی، جزء سوابق خدمتی آنها محسوب میشود.

تبصره ۲- دانشگاهها و سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران و انجمن‌های علمی تخصصی با نظر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است همه ماهه تازه‌های علوم پزشکی را از طریق نشریه‌ای که با دریافت هزینه‌های مربوط در اختیار شاغلان حرفه‌های پزشکی و پیراپزشکی و حرف وابسته موضوع این ماده قرار می‌دهد. به اطلاع جامعه پزشکی کشور برسانند.

تبصره ۳- کلیه شاغلان حرفه‌های وابسته پزشکی که به نحوی دارای موسسه یا دفتر کار هستند و خدماتی مانند مامایی، توانبخشی، فیزیوتراپی، ساخت اندام مصنوعی و ساخت عینک طبی ارائه می‌نمایند و کلیه مشمولان قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی - مصوب ۱۳۳۴ - موظف به شرکت در دوره‌های خاص آموزش مداوم هستند و صدور و تجدید مجوز یا پروانه کار آنها منوط به ارائه گواهی شرکت در این دوره‌هاست.

تبصره ۴- کلیه اقشار پرستاری بالاتر از فوق دیپلم برای ارتقا و ارزشیابی موظف به شرکت در دوره‌های خاص آموزش مداوم هستند و شرط ارتقا و ارزشیابی آنان، منوط به ارائه گواهی شرکت در این دوره‌هاست.

ماده ۲- به منظور برنامه‌ریزی و هماهنگی در امر آموزش مداوم جامعه پزشکی تحت پوشش هر دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی مستقل، شورایی به نام شورای هماهنگی و برنامه‌ریزی آموزش مداوم جامعه پزشکی با ترکیب زیر تشکیل می‌شود.

1- رئیس دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی که ریاست شورا را بر عهده دارد.

2- رئیس سازمان نظام پزشکی در مرکز استان یا شهرستان مربوطه یا نماینده وی.

3- معاون آموزشی دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی.

4- معاون درمان و داروی دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی.

5-معاون بهداشتی دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی.

6-رئیس مرکز توسعه آموزش دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی.

7-دو نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی به انتخاب رئیس دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی

8-رئیس دانشکده رشته مربوط در دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی حسب مورد.

تبصره - شورای هماهنگی و برنامه ریزی آموزش مداوم پزشکی دانشگاهها و دانشکده های علوم پزشکی مستقل می توانند به منظور برنامه ریزی دقیق ، گروههای تخصصی برنامه ریزی آموزش مداوم جامعه پزشکی را حسب مورد تشکیل دهند.

ماده ۳- به منظور ایجاد هماهنگی لازم در امر برنامه ریزی آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور و نظارت بر حسن اجرای برنامه های آن ، شورایی به نامه شورای عالی آموزش مداوم جامعه پزشکی در وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی با ترکیب زیر تشکیل می شود:

-وزیر بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی که ریاست شورای عالی را برعهده دارد.

-رئیس کل سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران.

-معاون آموزشی وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی که سمت دبیری شورا را بر عهده دارد.

-معاون پژوهشی وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی.

-رئیس اداره بهداشت و درمان ستاد کل نیروهای مسلح.

-سه نفر از اعضای هیات علمی دانشگاههای علوم پزشکی به انتخاب وزیر بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی.

-دو نفر از کادر پزشکی با معرفی کمیسیون بهداری و بهزیستی و انتخاب مجلس شورای اسلامی.

-مدیر کل آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور.

-معاون درمان و داروی وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی.

تبصره ۱- در آن تعداد از استانهای کشور که بیش از یک دانشگاه علوم پزشکی وجود دارد، شورای عالی می تواند مسئولیت اجرای آموزش مداوم جامعه پزشکی آن استان را بین دانشگاههای یاد شده تقسیم نماید.

تبصره ۲- شورای عالی آموزش مداوم جامعه پزشکی موضوع این ماده موظف است دستورالعمل های اجرایی لازم را در چهار چوب این قانون تهیه و به شوراهای هماهنگی و برنامه ریزی دانشگاهها و دانشکده های علوم پزشکی مربوط ابلاغ نماید. دستورالعمل های یاد شده ، برای شوراهای دانشگاهها و دانشکده های سراسر کشور و مشمولین این قانون لازم الاجرا است.

ماده ۴- کلیه افراد مشمول این قانون موظفند:

*در زمان صدور یا تمدید اجازه فعالیت در رشته های گروه پزشکی و حرف وابسته مانند پروانه تاسیس مطب ، پلی کلینیک ، بیمارستان ، آزمایشگاه ، رادیولوژی و داروخانه و دفتر کار، ارزشیابی و ارتقاء اقشار پرستاری ، گواهی شرکت در دوره های آموزش مداوم جامعه پزشکی مربوط را که تا آن زمان شامل فرد می شود، ارایه نمایند.

*در زمان استفاده از خدمات و تسهیلات پیش بینی شده برای رشته های گروه پزشکی و شاغلان آنها گواهی شرکت در دوره های فوق را ارایه نمایند. مصادیق این تسهیلات و امتیازات مربوط بر اساس آئین نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

تبصره ۱- وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مجاز است هر پنج سال یک بار نسبت به تمدید پروانه اجازه فعالیت موضوع بند (۱) این ماده اقدام نماید و از تمدید پروانه فعالیت آن عده از مشمولان موضوع این قانون که بدون عذر موجه در این گونه فعالیتها شرکت ننموده اند ، خود داری کند.

تبصره ۲- وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مجاز است در مورد تسهیلات و امتیازات مندرج در بند (۲) این ماده برای آن عده از مشمولان موضوع این قانون که با عذر موجه در دوره های مربوط شرکت ننموده اند ، مقرراتی را در آئین نامه اجرایی پیش بینی نماید. تبصره ۳- موجه بودن عذر عدم شرکت هر فرد، با نظر مراجع تشخیص و تطبیق عذر موجه است . مصادیق عذر موجه در آئین نامه اجرایی پیش بینی می شود.

ماده ۵ - اعتبارات مورد نیاز جهت اجرای این قانون هر سال توسط شورای عالی آموزش مداوم جامعه پزشکی برآورد و در لایحه بودجه سالانه وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی پیشنهاد می گردد. منابع تامین این اعتبارات به شرح زیر است:

الف - یک درصد (۱٪) فروش شرکتهای داروئی (تولیدی و توزیعی) کشور.

ب - حق ثبت نام شرکت کنندگان در فعالیتهای آموزش مداوم جامعه پزشکی که جزو درآمدهای اختصاصی دانشگاه می باشد ، پس از واریز به خزانه حداکثر ظرف یک ماه در اختیار دانشگاه یا دانشکده ذیربط قرار می گیرد.

ج - سایر منابع مانند کمکهای اشخاص حقیقی و حقوقی.

تبصره ۱- میزان حداکثر حق ثبت نام در هر سال توسط شورای عالی آموزش مداوم جامعه پزشکی برای کلیه فعالیتهای آموزش مداوم جامعه پزشکی با در نظر گرفتن جمیع جهات تعیین می شود و برای کلیه مراکز لازم الاجرا است.

تبصره ۲- سازمان برنامه و بودجه موظف است هر سال معادل درآمدی که از منابع مقرر در بند (الف) این ماده به دست می آید، به صورت کمک ، تحت ردیف جداگانه ای در لایحه بودجه سال مربوط جهت اجرای برنامه ، پیش بینی و منظور نماید.

ماده ۶- وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مسئول اجرای این قانون است . وزارت یاد شده موظف است حداکثر ظرف دو ماه ، آئین نامه اجرائی این قانون را با همکاری سازمان نظام پزشکی تهیه و برای تصویب به هیات وزیران پیشنهاد کند.

ماده ۷- کلیه قوانین مغایر با این قانون لغو می گردد. قانون فوق مشتمل بر هفت ماده و دوازده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دوازدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۱ به تایید شورای نگهبان رسیده است.